

berne, saa maa den ogsaa anvendes dertil, og ikke til Regnskaber for en Periode, som falder efter Krigen. Den ærede Minister har omtalt, at der muligt kunde indkomme Fordringer fra Folk, der havde aflagt Regnskab, men senere vare komne til Erkjendelse af, at de havde regnet dem selv til Skade; men naar slige Fordringer indløb, blev det disse Folks Sag at godtgjøre, at de havde saadanne Fordringer, og jeg troer derfor ikke, at Ministeriet kan komme i nogen Vanskelighed med Hensyn dertil.

A. Sage: Jeg ønsker med saa Drd at forvare mig imod, at vi ikke skulde være rundelige nok i vore Bevillinger til Krigsministeriet; vi have aldrig negtet nogen nødvendig Udgift, og vi have desværre hyppigt bevilget unyttige. Jeg indrømmer villigt, at den høitærede Krigsminister har store Vanskeligheder, idet han har overtaget et med Hensyn til Forretningernes Førelse slet bestyret Ministerium. Der var ingen Tanke om Ækonomi, der var ingen Tanke om Orden fra den forhenværende Krigsministers Side, det er anerkjendt og bevilst; men dersom vi med Hensyn til enkelte af de gamle Poster vilde blive ved paa samme Maade, som hidtil er steet, saa udrette vi ikke noget Nyttigt. Jeg troer, at naar man gaaer ind paa mit Forslag, og altsaa negter de 10,000 Rd., men hjælper den høitærede Krigsminister til at faae sine Revisionskræfter frie, saa at han saa snart som muligt kan begynde paa at følge sin nye Plan, saa gjøre vi det Fornuftigste, vi kunne gjøre, med Hensyn til Revisionsarbejdet.

Krigsministeren: Naar den høitærede Ordfører meget rigtigt har gjort opmærksom paa, at de 10,000 Rd. til ældre Regnskabers Afslutning ikke kunne anvendes til Revision af Regnskaberne for 1853—54 og 1854—55, saa veed jeg ikke, hvorfra den ærede Ordfører da mener, at Ministeriet skal hente Midler til at revidere disse Regnskaber, thi det er ikke i Besiddelse af Nogetsomhelst, der kunde anvendes dertil. Forsaavidt det fremdeles er bemærket, at naar Private stillede Fordringer til Ministeriet med Hensyn til, de af dem begaaede

Fejl, maatte det paaligge dem at bevise, hvorvidt de virkelig havde Noget tilgode, saa mener jeg dog ikke, at man kunde negte dem at benytte de Regnskaber, de havde aflagt, til at godtgjøre deres Paastand, og man vilde vistnok, naar en saadan Paastand blev fremstillet paa en nogenlunde tydelig og klar Maade, hverken kunne undslaae sig, derfor, eller i sin Tid kunne negte at erstatte dem den Sum, hvormed de kunde have forregnet sig. Naar det høitærede Thing maatte være stemt for, at der nu skal finde en Afslutning Sted med Hensyn til Krigsministeriets Regnskaber, saa maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at Ansvarer derfor bliver Thingets og ikke Ministeriets. De Folger, der kunne reise sig deraf, kunne blive betydeligere, end man forestiller sig, og derfor maa det være Ministeriet af største Bigtighed ikke at paadrage sig, eller de Embedsmand, til hvis Functioner dette Arbejde henhører, nogetsomhelst Ansvar i saa Henseende. Naar Rigsdagen imidlertid beslutter, at der i næste Regnskabsaar skal finde en Afslutning af Revisionen Sted, og der kun i næste Aar bliver givet Midler dertil, saa er det en Selvfølge, at Ministeriet maa sørge for, at denne Afslutning kan finde Sted, men den kan ikke finde Sted paa en rimelig Maade, naar der ikke foruden de 10,000 Rd., som bevilges til de ældre saakaldte Krigsregnskaber, bevilges en ikke ubetydelig Sum til Revisionen af Regnskaberne for 1853—54 og 1854—55.

Ordføreren: Ja, det er jeg aldeles enig med den høitærede Krigsminister i; men det, mener jeg, bliver den høitærede Krigsministers Sag at forlange de fornødne Penge, og ikke vor at tilbyde dem. Den høitærede Krigsminister har jo ikke forlangt nogen Sum til denne dobbelte Revision, der skulde finde Sted i næste Finantsaar. Naar man har ønsket en Afslutning af Revisionen i næste Finantsaar, saa troer jeg dog, at det kunde være rigtigt at tilføie, at, dersom man s. Ex. hensimod Slutningen af Finantsaaret opdagede Underskab, saa vilde Meningen dog ikke være den, at man skulde afslutte den saa præcise den 31te Marts næste Aar, at man derved skulde standse den fornødne Undersøgelse. Saa skarpt maa man ikke forstaae det.